

— Είναι ἔκει, λέγει ὁ Ἰωάννης σταματῶν, ἔκει εἰς τὴν διπήν τὸν ποντικῶν . . .

Ὄνόμαζον οὖτα σικεδὼν δικτὼ ποδῶν τετραγωνικῶν, κατεσκευασμένον ἐντὸς τοῦ τοίχου, δύστις ἀλλοτε ἔχρησίμευσεν ὡς εἰρχτὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους ἄρχοντας τοῦ Κονεδόν. Ἡ διπὴ τῶν ποντικῶν δὲν εἶχεν ἀλλο παράθυρον εἰμὴ ἔνα φεγγίτην κιγκλιδωτὸν καὶ μίαν πλάκων στρεφομένην, ἣτις ἀνοίγετο ἔξωθεν. Ἡτον ἀληθῆς τάφος, δυνάμενος ἐντελῶς νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀποθήκη.

Ἡ στιγμὴ ἡτον ἐπίσημος . . . Ὁ Παυλὲ ἔσυρεν ἐκ τῆς ζώνης του πιστόλιον καὶ τὸ ἡτοίμασεν, δ Ἰωάννης ὑψώσε τὰ δύματά του εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐδέηθη εἰς τὸν Θεόν!

— Τί φοβεῖσαι λοιπόν; ἥρωτῇσεν δ Ἰωάννης προσποιούμενος διτὶ γέλασθε! Στάσου, εἰσέρχομαι πρῶτος, λέγει εὗτος εἰς διεῖσιν εἰς τὴν διπὴν τῶν ποντικῶν . . . Μὰ τὴν ἀλήθειαν! δύο μεριδια, εἴναι καλά! ἀλλ' αὐτὸν ἡσαντρία δὲν θὰ καθεδαίται εὐχαριστηκένοι.

Παρασυρθεὶς ἀπὸ τοσαῦτην φαιδρότητα, ὁ Παυλὲ τὸν ἡκολούθησε.

Τότε πάλη ἀνήκυστος ἥρχισε μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀνθρώπων . . . Δι τὸ πεγγωσμένου τινὸς κινήματος, δ Ἰωάννης ἀφώπλισε τὸν Παυλὲ, τοῦ συνέτριψε τὴν κεφαλὴν καὶ περιέκλεισε τὸ πτῶμά του εἰς τὴν διπὴν τῶν ποντικῶν, στρέφων τὴν πλάκα τῆς διετείχισε τὸν τάρον τοῦτον. Μετὰ τὴν δραστηρίου ταύτην στρατείαν, δ Ἰωάννης ἔφερε τὴν Δευκήν καὶ Ναννεύν εἰς Νάντην, ἐπειδὴ ἔπειτε νὰ ἐνεργήσῃ ταχέως, πρὶν ἡ ἔξαρφανισις τοῦ Παυλὲ διεγείρῃ τὰς ὑπονοίας.

E'. Νίκη καὶ κατάκτησις.

Τὸ χαρτοφύλακιον τοῦ γενέροῦ ἡτον αὐτὸν ἔκεινο τὸ ὅπιον ὑσταίρεσε πρὸ πέντε ἐτῶν ἀπὸ τὸν κόμητα Κερβαλέν. Ὁ Ἰωάννης κατέσχε καὶ αὐτὸς τὸ χαρτοφύλακιον τοῦτο, τὸ ὅπιον δὲν περιεῖχε μὲν χρήματα, ἀλλ' διτὶ ἡξέζε περισσότερον τότε, ἐν προπεμπτῷ ἡρίῳ, καὶ διάφορα ἄγραφα χαρτία ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὸν Καρόπιον, ἔκτακτου ἐπιτρόπου τῆς δημοκρατίας εἰς Βρεταννίαν. Ὁ Ἰωάννης, προμηθευμένος μὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον, δὲν ἔχασεν οὐδὲ στιγμήν. Ὕγόρασεν ἀπὸ τὸν πρῶτον τυχόντα γρυποπάλην ἐνδυμαστὸν ἐντελῇ δημοκράτου, ἀπὸ τοῦ κωνοειδοῦς πίλου μέχρι τοῦ γελεκίου, ἐνεδύθη καὶ παρέβησε ἀσθητὴ τὸ Βουφάλ, μὲ νόφος ὑπερήφανον, μὲ φωνὴν δέειαν, καὶ μὲ σχῆμα ἐπιτακτικόν!

— Ἐκ μέρους τοῦ πολίτου Παυλέ.

— Διατί;

— Διὸ τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν δύο Κερβαλέν.

— Τῶν δύο πρώην, τῶν δύο ἀριστοκρατῶν τοῦ ἀριθμοῦ 6, ἐψιθύρισεν δ δεσμοφύλαξ μετ' ἔκπληξεως.

— Ηγάπαιε λοιπὸν ζῶν! Οἱ δύο Κερβαλέν εἴναι φίλοι, μᾶς ἀποκαλύπτουν τὰ ἔγχη τιῶν ἀκατασχέτων ὑπόπτων, μᾶς παραδίουν τὴν ἀνταπόκρισιν τῶν μεταναστῶν, καὶ καταθέτουν τὴν περιουσίαν των ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς πατρίδος.

— Ἀλλὰ τέλος πάντων . . . η ἄδειά σου;

— Ἰδού την, λέγει μὲ προσπεπομμένην ἀνυπομονή· σίαν, ἡτον δὲν ἡτον παρὰ ἀγωνία, δάνδρεῖος Ἰωάννης.

— Α! τὸ εἰσητήριον τοῦ πολίτου Παυλέ, καὶ ἡ διαταγὴ τῆς ἀπελευθερώσεως ὑπογεγραμμένη Καρόπιον

ὅτε . . . Δὲν ἔχω τίποτε νὰ εἰπω, ἀπεκρίθη δεσμοφύλαξ, εἰμεθα ἐν τάξει . . . Τὴν ἀκόλουθον νύκτα, ἀλιευτικὸν πλοιάριον ἀφίγει τὸν μικρὸν ὄρμον τοῦ ἀγίου Ζεύσου καὶ μετέφερεν ἐπὶ ἀγγλικοῦ πλοίου, περιπλέοντος πάντοτε εἰς τὴν ἀνοικτὰ τὸν κόμητα Κερβαλέν, τὸν Γάστωνα, τὴν Ναννεύν, Δευκήν καὶ Μαργαρίταν, δ ἀλεύεις δ διηγῶν τὸ πλοιάριον ἡτον δ Ἰωάννης, δ σωτῆρ των.

Ἄμα εὐρέθη ἐπὶ τῆς ἀρωγοῦ ταύτης σανίδος τῆς σωτηρίας, ἡτον ἦν ἐνταῦθῳ ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἑσορία, διλόχηρος ἡ οἰκογένεια τοῦ Κερβαλέν περιεκυλώσε τὸν Ιωάννην καὶ τῷ ἔδαψιλευσε τὰς τρυφεροτέρας καὶ περιπαθεστέρας ἀκρότατες τῆς ὑγνωμοσύνης. ‘Ο δὲ, δακρύνων πλήρεις ἔχων τοὺς δρθικμούς, ἔκλινε τὸ γόνον ἐνώπιον τοῦ κόμητος καὶ τῷ ἔξητησε τὴν εὐλόγιαν του.

— ‘Ε! διάτι μὲ ζητεῖς σύτω νὰ σὲ εὐλογήσω, μέ μου; ἀπήντησεν δ κόμης, δὲν ἀνεδέχθη τὴν εὐλόγιαν ταύτην αὐτὸς δ σύρανός, καθιστῶν ἡμᾶς δλους ἐλευθέρους καὶ ἡνωμένους.

— Διότι, ἔγω δὲν ἀναχωρῶ, κύριε κόμη, ἀπεκρίθη δ Ἰωάννης . . . Ἐνῷ υμεῖς ἐμάχεσθε ὡς ἀπατήριδης, ἔγω ὑπερασπιζόμην τὸν πύργον σας καὶ τὰς θυγατέρας σας, σᾶς παραδίων ταύτας, ἀλλ' ἐπιστρέφω διὰ νὰ φυλάξω τὸν πύργον.

— ‘Αλλ' ὡς εὐγενῆ φίλε μου, τὸ τοιωτόν εἶναι ἀφρούνγη, διότι θὰ γενῆς ὑπόπτος, θὰ τεθῆς καὶ σὺ σύνθης τοῦ νόμου καὶ τότε;

— Τοῦ νόμου τίνος, ἀπεκρίθη δ Ἰωάννης, τοῦ νόμου τοῦ Παυλέ, δύστις δὲν θὰ ἔξελθῃ ποτὲ ἀπὸ τὴν διπήν ν τῶν ποντικῶν. Ἐσο ἀμέριμνος, εἶμαι σαν κούλος τοῦ στρατηγού τοῦ Κονεδόν, ἀπὸ τῆς σύμπερον. Διὰ νὰ μὴν ἤναι τις δ ποτος, δὲν ἔχει εἴμιτο νὰ ιδοι ποτε θῆτα λαφύρα τὸν προγραμμένων νων.

— Ήθέλετε ἐπενεύρει τὸ 1830, εἰς τὸν πύργον τοῦ Κονεδόν, τὸν Ιωάννην, τὸν μικρὸν λαθροθήραν, ἀλλ' ἡτο παρὰ τῷ πενθερῷ αὐτοῦ, τῷ σεβασμών κόμητι τοῦ Κερβαλέν. Ὁ Ἰωάννης ἔγένετο δ στρατηγὸς Ὁρδὼν, καὶ ἐνυμφεύθη τὴν Ναννεύν τοῦ Κερβαλέν. Ὁ γενναῖος οὗτος στρατηγὸς ἔφερε δύο πληγάδες, αἰτίες διήγειρον τὴν συμπάθειαν τῆς ἀγαθῆς Ναννεύν καὶ ἐπροξένησαν τὴν εὐτυχίαν δλοκλήρου τῆς ζωῆς του.

— Ής δὲ πρὸς τὸν φόνον της δ πης τῶν ποντικῶν της εἰσητήριας ζέτεως, ωστε δ θεός βεβαίως θὰ τὸν ἐσυγχώρησεν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.)

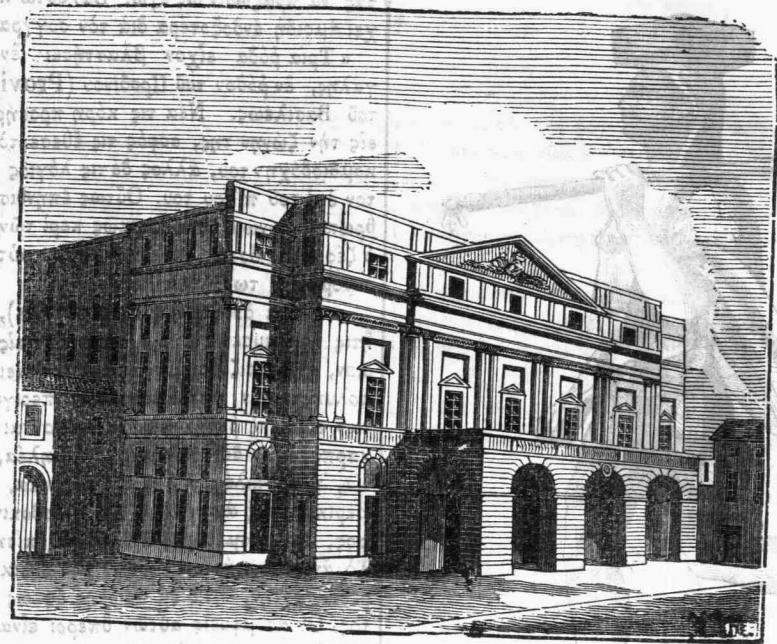
P.

ΤΟ ΕΝ ΜΙΔΑΝΩ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΔΕ ΛΑ ΣΚΑΛΑ.

Τὸ θέατρον δὲ λασκάλα, τὸ μεγαλείτερον τῆς Ιταλίας, καὶ πιθανῶς τοῦ κόσμου δλου, ἀνεγέρθη ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς ἀρχαίας ἐκκλησίας τῆς Santa Maria della Scala, τῆς δροσίας διετήρησε καὶ τὸ ὄνομα. ‘Ο περιώνυμος ἀρχιτέκτων Περμαζίνης ἐσχεδίασε τὴν αἰθουσαν ταύτην, ἡτος ἡγεώθη εἰς τὸ δημόσιον τὸ 1778.

Εἰς τὴν πρόσοψιν τοῦ οἰκοδομήματος προέχει δω-

μα υπὸ τὸ δότον πέντε υπάρχουσιν ἀφίδες. Τὸ πέρι τὸ δῶμα τοῦτο ἐγίρεται: σειρὰ κιόνων, μικτῆς τάξεως, υποστηρίζοντων δέξιαμα, τὸ δότον φέρει ἀνάγλυφον παριστῶν τὴν μύκτα, ζητοῦσαν νὰ βραδὺ ἡ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Ἀπόλλωνος.

Εἰσέρχεται δέ τις διὰ τριῶν μεγάλων θυρῶν ἐν τῷ ἔνδοτέρῳ προδόμῳ, εἰς δὲ υπάρχουσιν αἱ τρεῖς εἴσοδοι τῆς πλατείας. Εκατέρωθεν δὲ υἱεῖσι κλίμακες φέρουσιν εἰς τὰ θεωρεῖα. Αἱ εἰς τὸν πρόδομον πάμπολλαι αἰθουσαὶ χρητιμεύσασιν ὡς καρενεῖς καὶ ὡς σταθμοὶ τῶν σωματοφυλάκων δύο δὲ δίσδοι διευκολύνουσι τὴν ἔξοδον ἐν περιπτώσει ἐκτάχτου τινὸς περιστατικοῦ.

Η πλατεῖα εἶναι εὐρύχωρος καὶ ἔχει σχῆμα ἐλλειπτικὸν· κατὰ τὸ Ἱταλικὸν συρμὸν, ἐν μόνον μέρος αὐτοῦ φέρει θρανεῖα. Κύκλωθεν δὲ ἐκτείνονται ἔξι σειραι θεωρείων, ἔξ δὲ αἱ τρεῖς ἀνώτεραι συνίστανται ἀπὸ τριάκοντα ἐννέα θεωρεῖα, αἱ δὲ τρεῖς κατώτεραι ὑπὸ τριάκοντα ἔξ μόνον, ἐπειδὴ ἡ εἰσοδος τῆς πλατείας καὶ τὸ αὐτοκρατορικὸν θεωρεῖον κατέχουσι τὸ διάστημα τριῶν θεωρείων τῶν ἀπέναντι τῶν σκηνῶν.

Οπισθεν ἑκάστου θεωρείου υπάρχει μικρὰ παστάς, εἰς ἣν οἱ θεαταὶ δύνανται νὰ ἀποσυρθῶσι καὶ νὰ συνομιλήσωσιν ἢ νὰ λάβωσι δροσιστικόν τοῦ ποτὸν ἢ δάκταξις αὐτῇ εἰς οὐδὲν σχεδὸν ἄλλο τῆς Εὐρώπης θεατροῦ υπάρχει.

Τὸ προσκήνιον εἶναι κεκοσμημένον δι' ὥρξισις κορινθιακῆς ἀρχιτεκτονικῆς. Τὸ μέρος τοῦτο τοῦ οἰκοδομήματος εἶναι τὸ μόνον σχεδὸν μεταξὺ τῶν λοιπῶν τῆς Ἱταλίας, τὸ δότον κέκτειται ἀρχιτεκτονικοῦ καλλωπισμοῦ, διότι ἐν αὐτῷ δὲν εὑρίσκονται σύτε στοῖ, οὔτε ἀμφιθέατρα, ὃν αἱ ἔξοχαι ἢ αἱ ἐσοχαι δύνανται νὰ ποικιλλωσι τὴν μονοτονίαν, ἢ τὴν κκγνονικότητα τῶν υπερτέρων τειρῶν. Εν τούτοις,

μ' ὅλον δτι ἐλλείπουσιν οἱ ἐξώσται καὶ αἱ στοῖ, μ' ὅλον δτι δίγια εἶναι τὰ θρανεῖα τῆς πλατείας, τὸ εὐρύχωρον αὐτὸ θεατρον δὲ λαξά καὶ δύναται νὰ περιλαβῃ 3200 θεατάς. Ζωγραφήθην ἀλλοτε, κατὰ τὸ 1807, ὑπὸ τοῦ περιφήμου Περέγου, ὑπῆρξε μεγαλοπρεπές· ἀλλ', ἀπὸ τῆς ἐπογῆς ταύτης, οὐ μόνον δὲν τὸ μετεγειρίζοντο πλέον, ἀλλὰ καὶ ἐννέα ἐτη τὸ ἄφησαν ἀκαθάριστον, διε τὸ 1832, κρημνισθείσης τῆς δροφῆς αὐτοῦ, ηλαγκάσθητον νὰ τὸ ἀνασκευάσωσιν εἶς δλοκλήρου.

Η ἑστία, ἀπέφαντος στοῖ, φωτίζεται συνήθως ὑφὲνὸς μόνου λύχνου εἰς ἐκάστην ἀχραν κρεμαμένου, διότι ἐντεῦθεν δὲν συνηθεύεται νὰ κάμνωσι περιπάτους, ως ἐν Γαλλίᾳ.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΙ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΟΜΙΣΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΙΝΔΙΚΗ.

Τρεῖς μόναι φυλαὶ κέκτηνται τὸ δικαίωμα τοῦ παρέχειν ταχυδρόμους καὶ γραμματοχομετῆς ἐν τῇ Ἰνδικῇ ἡ φυλὴ τῶν Τελίγκας, ἡ τῶν Βελλάγερ καὶ ἡ τῶν Πολλί, εἰς δὲ αἱ τελευταῖς δύο εἶναι ταμουλικῆς καταγωγῆς. Οἱ κομισταὶ ἐμπειρικλείουσι τὰς ἐπιστήμους ἐπιστολάς των εἰς μικρὰν θήκην ἐκ λευκοπαφύλου ἢ ἐκ ξύλου, τὴν δροσίαν θέτουσιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των. Τρέχουσιν ἀκαταπάυστως καὶ δύνανται νὰ διδεύσωσι περίπου τριάκοντα μίλια εἰς δώδεκα ὥρας. Η ταχύτης αὐτῆς εἶναι ἐπι μᾶλλον ἀξια λόγου, καθ' ὅτι ἡ πλησμοὴ τῆς ἀμμοῦ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ, ἡ διάβρωσις τῶν ποταμῶν, καὶ ἡ θερμότης τοῦ κλίματος γίνονται εἰς τὸν διδεύοντα συνιγχῶς ἐμπόδια ἀγυπέρβλετα. Διὰ τοῦ ἐνες-